

Zespół Opieki Zdrowotnej Czarnków

ADRES: UL. KOŚCIUSZKI 91 • 64-700 CZARNKÓW • WOJ. PIŁSKIE
SKRYTKA POCZTOWA: 10 • KONTO: NBP-CZARNKÓW 57121-664-225
TELEFON: CENTRALA 2020 i 2024 • TELEX 0412572

NASZ ZNAK:

DATA 13 marca 1984 r.

K R O N I K A

Zespołu Opieki Zdrowotnej w Czarnkowie

za okres 1945 - 1983

2 Miasto Czarnków zostało wyzwolone w dniu 24 stycznia 1945 r. przez 19-tą Brygadę Zmechanizowaną oraz II Armię uderzeniową Pierwszego Frontu Białoruskiego.

Miasto położone jest na lewym brzegu rzeki Noteci, poniżej krawędzi wysoczyzny gnieźnińskiej na wysokości 90 - 110 metrów nad poziomem morza. Poziom lustra Noteci 40 metrów ponad poziomem morza.

Rzeka Notec stanowiła granicę polsko-niemiecką do dnia 1 września 1939 r. W czasie działań wojennych w mieście zostało zniszczone około 33 % budynków mieszkalnych.

Liczba mieszkańców w 1945 r. wynosiła ca 4.000. Mimo upragnionej wolności wojna trwała nadal, stoczono wiele ciężkich walk przez mocno zfortyfikowany Wał Pomorski aż do dnia 2 maja 1945 r. i podpisania aktu bezwarunkowej kapitulacji w Berlinie. Dzień 9 maja 1945 r. został dniem wolności.

Od dnia wyzwolenia przystąpiono do organizacji władzy ludowej oraz uruchamiania zakładów pracy.

Władzę powiatową sprawował Starosta Powiatowy

Władzę miejską sprawował Burmistrz

Władzę gminną sprawował Wójt

Od roku 1945 władzę w Starostwie Powiatowym sprawowali:

Starosta Ob. Szostak Franciszek

" Sebański Kazimierz

" Szczerbal Franciszek

W tym okresie pracę służby zdrowia koordynował Wydział Powiatowy, który osobiście nadzorował Starosta. Wydziałem tym kierowali Lekarze Powiatowi którymi byli:

lek. Wrzeszczyński Stefan

lek. Zieliński Zdzisław

lek. Pęcherek Kazimierz

Pierwszymi pracownikami byli: Woltman Stefania i Kaźmierczak Władysław zatrudnieni od 1 czerwca 1945 r.. Wydział Powiatowy angażował pracowników, pokrywał koszty utrzymania istniejących jednostek jak szpital i ośrodek zdrowia oraz wypłacał pobory.

Na terenie działania miast i województw były organizowane Ośrodki Zdrowia, kolejność organizacji wynika w dalszej części kroniki. Należy zaznaczyć, że w latach 1945 - 1951 działały dwie apteki prywatne a mianowicie:

w Czarnkowie właścicielem apteki był Ob. Klera

w Wieleniu właścicielem apteki był Ob. Kijewski

W pierwszym kwartale 1951 r. apteki prywatne zostały upaństwowione.

Przejęcia dokonał Zarząd Aptek w Poznaniu.

Władzę w Zarządzie Miejskim w Czarnkowie sprawowali:

Burmistrz Ob. Skrzypiński Jan

" Ob. Dolny Antoni

" Ob. Pakuła Stefan

" Ob. Elige Walerian

W 1950 roku zostały powołane Prezydja Rad Narodowych. Przewodniczący

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Czarnkowie byli:

Ob. Michałowski Michał

Ob. Kuchcińska Otylia

Ob. Hepner Czesław

Ob. Montewski Kazimierz

Przewodniczącymi Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Czarnkowie

byli:

Ob. Rolof Filip

Ob. Ławniczak Henryk

Ob. Wagner Norbert

Ob. Szymczak Adam

Od dnia 1 stycznia 1973 r. wprowadzono zmianę z Przewodniczących Prezydium na Naczelników Gmin. W grudniu 1973 r. powołano Naczelników Powiatów i Naczelników Miast.

W latach 1945 - 1950 na terenie powiatu istniały dwa miasta a mianowicie: Czarnków i Wielęń oraz pięć wójtostw: Czarnków, Drawsko, Lubasz, Połajewo i Rosko.

Od 1 stycznia 1955 r. w ramach przybliżenia władzy do ludu zmieniono układ władzy ludowej i powołano do życia w powiecie następujące władze miejskie i gminne.

W dwóch miastach: Czarnkowie i Wieleniu pozostały Prezydya Miejskich Rad Narodowych.

Prezydya Gromadzkich Rad Narodowych a mianowicie: Boruszyn, Chełst, Ciszkowo, Czarnków, Drawsko, Gębice, Huta, Krucz, Kruszewo, Iubasz, Miały, Miłkowo, Piłka, Połajewo, Romanowo, Rosko, Sarbia i Smieszkowo razem dwa miasta i dziewiętnaście gromad. Podział ten nie zdał jednak egzaminu i w 1960 roku uległy likwidacji następujące Prezydya Gminnych Rad Narodowych a mianowicie: Ciszkowo, Gębice, Miały, Miłkowo, Młynkowo, Sarbia i Smieszakowo.

W oparciu o Uchwałę Prezydya Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 25 kwietnia 1968 r. Nr XVII, 81-68 zostały zlikwidowane następujące Prezydya Gromadzkich Rad Narodowych a mianowicie: Chełst, Krucz, Piłka i Romanowo

Pod kątem nowo powstałych jednostek administracji państwowej była rozbudowana dalsza sieć służby zdrowia.

Jednostki służby zdrowia i dalszy ich rozwój przedstawia się następująco.

Szpital Powiatowy

Czarnkowski szpital został wybudowany w 1895 roku i przeznaczony dla 25 chorych. W czasie działań wojennych oraz zaraz po wyzwoleniu Czarnkowa leczono wyłącznie rannych żołnierzy. Z uwagi jednak na dużą ilość rannych żołnierzy zorganizowano dodatkowe kółka w obecnej Przychodni Rejonowej. Niezależnie od tego chorych podleczonych żołnierzy lokowano w mieszkaniach prywatnych.

Opiekę lekarską w czasie okupacji oraz zaraz po wyzwoleniu sprawował dr Kwasek Stefan, dr Wrzeszczyński dojeżdżający z Iubasz

oraz pielęgniarz Nowakowski Bernard późniejszy lekarz i dyrektor Zespołu Opieki Zdrowotnej w Głodzieży. Dr Kwasek był jedynym lekarzem i zarazem dyrektorem szpitala / zmarł 10 lipca 1948 r. /

Administrację i opiekę lekarską oraz pielęgniarzką władze powierzyły pielęgniarce zakonnej ze Zgromadzenia Służebniczek NMP. Zaraz po wyzwoleniu funkcję salowych sprawowały mieszkanki Czarnkowa oraz żołnierze frontowy, opieka ta sprawowana była społecznie. Równocześnie uruchomiono różnorodne kursy, których zadaniem było przeszkolenie salowych Polek na pielęgniarki.

Apropozycja szpitala w środki żywnościowe odbywała się przez siostrę Ekonemkę, która konną bryczką powożoną przez pracującego w szpitalu Tila Edmunda - obecnie emeryta, objeżdżała okoliczne wsie i skupowała potrzebne produkty żywnościowe. Wymieniony już Edward Til był ogrodnikiem, hydraulikiem, elektrykiem, dezynfekтором i palaczem.

Drugim dyrektorem szpitala był prawdopodobnie lekarz Mirski Stefan, który był chirurgiem i pracował do 1950 roku.

Od dnia 1 października 1950 roku dyrektorem i chirurgiem był lek. Lorkiewicz Julian, który miał do pomocy absolwentów Akademii Medycznej Jolantę i Henryka Mikołajczaków.

W oparciu o przedwojenną tradycję szpitale powiatowe nie miały podziału na poszczególne oddziały. Dyrektor był równocześnie chirurgiem, internistą, pediatrą i położnikiem.

Na pierwszym piętrze umieszczono wyłącznie mężczyzn z wydzieloną salą dla położnic z salą porodową. Na drugim piętrze hospitalizowano wyłącznie kobiety bez względu na rodzaj choroby.

W 1940 roku na terenie szpitalnym został wybudowany przez okupanta podpiwniczony barak drewniany. Od 1945 r. zorganizowany został w nim oddział zakaźny. Leczono tu przede wszystkim chorych na dar brzuszny.

W miarę rozwoju higieny i akcji szczepień ochronnych choroba znikła i w baraku tym izolowano chorych na płonnicę i błonnicę. Od tego okresu następowała stopniowa zwyżka żózek szpitalnych. Walkę z gruźlicą przeprowadzono w oparciu o masowe szczepienia BCG. Wykonywały je specjalne ekipy Duńczyków. Jedną z takich ekip duńsko-polskich działającą na terenie ówczesnego powiatu czarnkowskiego miała swoją bazę w jednym z pawilonów szpitalnych. Udział w tej ekipie brali pielęgniarka Woltman Stefania i Władysław Kaźmierczak zatrudnieni od 1945 roku.

Pawilon ten do końca lat 1960 nazywano popularnie "ekipa". Po zakończeniu działalności ekipy został przeznaczony na pokoje dla pielęgniarek i położnych.

Na terenie szpitala istniał jeszcze jeden pawilon w którym mieściła się komora dezynfekcyjna i kostnica. W 1970 r. pawilon ten został rozebrany w związku z przewidywaną budową nowego pawilonu szpitalnego. Z tego powodu zaszła konieczność przeniesienia kostnicy i zorganizowania tam skromne prosektorium.

W 1950 roku utworzono w baraku oddział dziecięcy, który z uwagi na stan techniczny i złe warunki sanitarne został zlikwidowany i przeniesiony do pomieszczeń byłego internatu Liceum Ogólnokształcącego i był tam czynny do 1975 r. a następnie przeniesiony do nowego pawilonu szpitalnego.

W latach 1962/63 wybudowano Magazyn Rezerw Terenowych,

a w 1965 roku oddano w użytkowanie nowowytbudowaną pralnię mechaniczną. Poprzednio istniała skromna pralnia w piwnicy baraku drewnianego oraz druga w budynku administracyjnym Przychodni Rejonowej.

Na przełomie lat 1976/1977 został wybudowany łącznik pomiędzy budynkiem głównym szpitala z nowowytbudowanym pawilonem szpitalnym. Pomieszczenia łącznika przeznaczone na pracownię RTG z dwoma aparatami rtg oraz poradnię chirurgiczną.

Przeniesienie pracowni rtg pozwoliło na poszerzenie pracowni analitycznej i punktu krwiodawstwa.

W lipcu 1977 r. przeniesiono oddział wewnętrzny do nowego pawilonu. Po przeniesieniu oddziału wewnętrznego przeprowadzono kapitalny remont i modernizację budynku głównego polegającą na przełożeniu dachu wraz z nowymi opierzeniami, wymianą instalacji elektrycznej, wodociągowej i kanalizacyjnej. W tym samym czasie wybudowano rozprężarnię tlenową, którą tlen jest rozprowadzany do wszystkich pomieszczeń szpitalnych za pośrednictwem dwóch punktów rozprężalni.

W budynku głównym po zakończeniu remontu i modernizacji przeznaczono I piętro na oddział chirurgiczny, II piętro na oddział położniczo-ginekologiczny i pododdział noworodkowy. Wszystkie te poczynania poprawiły w znacznym stopniu warunki pobytu chorych, lecz w znikomym stopniu pomieszczenia dla personelu.

W latach 1977/1978 wybudowano oczyszczalnię ścieków typu "Bioblok" NW-50. W grudniu 1978 r. nastąpił rozruch technologiczny.

Wybudowanie oczyszczalni pozwoliło na oczyszczenie ścieków ze szpitala, przychodni rejonowej i żłobka "Bobas", ścieki z tych obiektów po oczyszczeniu odprowadzane są do rzeki Noteć.

Obecnie szpital liczy łącznie 130 łóżek

w tym: oddział wewnętrzny	41
" chirurgiczny	34
" poł.-ginek.	32
" dziecięcy	28

Barak szpitalny został rozebrany i w tym miejscu zostanie pobudowany nowy magazyn rezerw terenowych, w którym mieścić się będzie centralna kotłownia, a pomieszczenia na II i III piętrze przeznaczone ^{scieżką} w zależności od najpilniejszych potrzeb. Budowa ta miała być rozpoczęta w 1978 r. w ramach inwestycji, nie można było zdobyć wykonawcy. Według ostatnich informacji uzyskanych w Urzędzie Wojewódzkim w Wydziale Zdrowia i Opieki Społecznej w Pile rozpoczęcie budowy nastąpi we wrześniu br. przez Poznańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego Nr 2 w Poznaniu.

W pierwszym półroczu bieżącego roku zostanie wybudowany magazyn gospodarczy przez Spółdzielcze Przedsiębiorstwo Prefabrykatów Budownictwa Wiejskiego w Hucie. Magazyn ten jest przeznaczony w szczególności do przechowywania produktów żywnościowych i ziemioplodów.

Zachodzi też pilna potrzeba nadbudowy pralni mechanicznej, która po zwiększeniu ilości łóżek szpitalnych jest niewydolna z braku możliwości wstawienia dodatkowego sprzętu oraz suszenia bielizny. Dokumentacja jest w trakcie opracowania i jeżeli się znajdą na to środki finansowe te prace te mogą być rozpoczęte

w roku bieżącym. Wykonawców na te zadania Zespół Opieki Zdrowotnej postara się we własnym zakresie.

Należy zaznaczyć i ubolewać, że nie doszło do skutku rozpoczęcie budowy nowego szpitala, który był zatwierdzony przez Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej. Rozpoczęcie budowy było zatwierdzone na rok 1976, miała to być inwestycja dwu-
etapowa. W pierwszym etapie przewidziana była budowa na 276 łóżek szpitalnych wraz z całym zapleczem gospodarczym, całym zespołem poradni specjalistycznych i stacją pogotowia ratunkowego oraz blokiem mieszkalnym. W II etapie pawilon szpitalny .

Inwestycja ta nie została rozpoczęta z uwagi na dokonaną w 1975 r. podział terytorialny województw. Jest rzeczą zupełnie zrozumiałą, nowe województwo pińskie miało wiele pilniejszych potrzeb a jeśli chodzi o siedzibę województwa to potrzeby w tym zakresie były i są bardzo duże. Przeciągająca się budowa Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego oddala na dalsze lata przewidywane budowy szpitali w Wałczu i Czarnkowie, które w planach perspektywicznych województwa w takiej kolejności są przewidziane.

Kruszewo Szpital

Na podstawie zarządzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu, z dnia 2 lipca 1952 r. L.dz. I/3/57/52 dotyczącego przejęcia budynków i inwentarza - według załączonego pisma przez Wydział Zdrowia Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Czarnkowie / pismo Państwowej Komisji Lokalowej przy Prezisie Rady Ministrów Nr PKL -II 4736/52 z dnia 30 czerwca 1952 r. / Komisja Gospodarcza z ramienia Prezydium Wojewódzkiej Rady

Narodowej w Poznaniu w składzie Ob.Ob. Koszycki Tadeusz, Walenty Trudnowski i Muszyński Józef dokonała przejęcia inwentarza należącego do Zakonu Księży Misjonarzy Świętej Rodziny w Kruszewie powiat Czarnków w dniu 3 lipca 1952 roku a mianowicie:

1. Budynek główny z tym, że kaplicę wewnętrzną znajdującą się na parterze nr pokoju 3 pozostawia się w dalszym ciągu do użytku wewnętrznego Misjonarzy,
2. Oficynę
3. Budynki gospodarcze
4. Inwentarz martwy wg załączonego spisu
5. Posiadaną dokumentację

Wg pierwotnych zamierzeń PWRN w Poznaniu w przejętych pomieszczeniach budynku głównego zaczęto organizować Szpital Zakaźny. Na bramie wjazdowej na teren wywieszono tablicę informacyjną "Szpital Zakaźny".

Po dokładnej analizie władz wojewódzkich w Poznaniu postanowiono zmienić przeznaczenie i zorganizować w nim Ośrodek Zdrowia i pierwszą w powiecie Izbę Porodową.

W związku z tym w dniu 14 lipca 1952 r. Komisja WRN w tym samym składzie osobowym przekazała Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Wydziałowi Zdrowia w Czarnkowie do zagospodarowania.

Z ramienia Powiatowej Rady Narodowej w Czarnkowie przejęcia dokonali Ob.Ob. Saja Zygmunt, Piątek Edward i Kierownik Ośrodka Zdrowia lek. Tarkowski Jan oddelegowany z Rogoźna pismem

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 7.07.1952 r. Nr Zd.IX 56 f/97/52 z obowiązkiem podjęcia pracy dnia 10.07.1952 r. Równocześnie oddelegowano Ob. Hyrę Marię położną szpitala

w Obernikach.

Natychmiast przystąpiono do wyposażania obiektu w konieczny sprzęt medyczny i gospodarczy.

W dniu 12 lipca 1952 r. przyjęto z Izby Porodowej w Jędrzejewie powiat Piła sprzęt gospodarczy i bieliznę zawartą w protokole odbioru.

Na polecenie Kierownika Wydziału Zdrowia PWRN w Poznaniu dr Grzymały St. Kolumna Sanitarno-Epidemiologiczna w Poznaniu wypożyczyła sprzęt w postaci łóżek szpitalnych, materacy, łóżek szpitalnych, bielizny pościelowej itp. zawartych w protokole przekazania z dnia 9 lipca 1952 r.

W dniu 22 lipca 1952 r. dokonano uroczystego otwarcia Ośrodka Zdrowia i Izby Porodowej w Kruszewie. Z ramienia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu udział brali:

Kierownik Wydziału Zdrowia PWRN w Poznaniu dr Grzyżała St.

Z-ca Kierownika " Niemczyk Jan

z ramienia Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Czarnkowie

Kierownik Wydziału Zdrowia PPRN dr Pęcherek Kazimierz

Z-ca Kierownika " Saja Zygmunt

Zatrudnienie w Ośrodku Zdrowia i Izbie Porodowej wynosiło łącznie 12 osób. W dniu otwarcia odbył się pierwszy porod. Z tej okazji Wojewódzki Ośrodek Matki i Dziecka ufundował dla pierwszego noworodka wózek

Od dnia 1 stycznia 1953 r. oddelegowany lek. Tarkowski Jan i położna Hyra Maria przestają pracować. Wydział Zdrowia

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej organizuje dojazdy dwa razy w tygodniu lek. Skibickiego, uprawnionego technika dentystycznego

Nowalka Jana oraz przyuczoną pielęgniarkę Ryżek Teresę. Obsadę położnej do Izby Porodowej zapewniono na wezwanie telefoniczne i opiekę tą sprawuje Ob. Morawska Lucja położna rejonowa. Z uwagi na słabą frekwencję chorych oraz prawie zupełny brak chętnych do odbycia porodów w Izbie Porodowej w 1954 r. Ośrodek Zdrowia i Izba Porodowa zostaje zlikwidowana.

Obiekt przekazano w użytkowanie na zorganizowanie Państwowego Domu Dziecka. Organizacją zajmuje się Wojewódzki Ośrodek Matki i Dziecka w Poznaniu. Kierownikiem PDD został Ob. Błaszczyk Bogdan a następnym Ob. Janicki Stanisław. W Państwowym Domu Dziecka przebywały dzieci z całej Polski natomiast dzieci z powiatu czarnkowskiego przez okres 4 lat pozostało tylko 4. Biorąc pod uwagę wysokie koszty utrzymania, które ponosiło Prezydium Powiatowej Rady Narodowej podjęło uchwałę o likwidacji Państwowego Domu Dziecka w Kruszewie. Z uwagi na bardzo duże zapotrzebowanie na łóżka szpitalne przeciwgruźlicze Prezydium PRN postanowiło zorganizować rejonowy szpital ftызjatryczny. W 1959 roku przystąpiono do przebudowy pomieszczeń i dostosowania ich do potrzeb szpitala. Po zakończonym remoncie w roku 1961 szpital zostaje uruchomiony. Dyrektorem szpitala zostaje lek. Soboń Edmund oraz drugim lekarzem jego żona Soboń Cecylia, która równocześnie dojeżdża do Czarnkowa do poradni p/gruźliczej. Następnym dyrektorem szpitala zostaje lek. Wieczorek Zygmunt, drugim lekarzem jego żona Wieczorek.

W latach 1962 - 1963 przeprowadzono kapitalny remont oficyny. Oddanie w użytkowanie oficyny pozwoliło na opuszczenie pomieszczeń w budynku głównym, co umożliwiło zwiększenie łóżek szpitalnych do 86.

Następnym dyrektorem zostaje lekarz Edmund Bagnosz a po nim lekarz Rafał Smigasiewicz, ordynatorem jego żona Teresa Smigasiewicz.

Następuje ponowna zmiana stanowisko dyrektora obejmuje lekarz Podolski Antoni. Od dnia 1 sierpnia 1978 r. funkcję dyrektora obejmuje w Wojewódzkim Szpitalu Pulmonologicznym w Kruszwie lekarz specjalista wojewódzki do spraw płuc Cieślak Czesław i pełni ją do dnia 30 października 1983 r. Od dnia 1.11.1983 r. zostaje ponownie dyrektorem lek. Edmund Bagnosz.

II. Podstawowa Opieka Zdrowotna

Po wyzwoleniu w mieście Czarnkowie uruchomiono następujące placówki służby zdrowia.

Po oddaniu pomieszczeń służby zdrowia władzom cywilnym.

W pierwszych latach z ramienia Międzynarodowego Czerwonego Krzyża miała swoje miejsce pracy tzw. "Ekipa Duńska" zajmująca się masowymi szczepieniami BCG całej populacji dziecięcej do 18 roku życia oraz szkoleniem pracującego personelu. Całą ludność objęto szczepieniami przeciwko durowi brzuszemu i ospie.

Niezależnie od tego w Ośrodku Zdrowia zorganizowano punkt rozdzielczy środków żywnościowych, czystościowych i odzieży pochodzących z darów zagranicznych. Opiekę lekarską nad ubezpieczonymi sprawowali lekarze Alfons Skibicki i Stanisław Orzechowski

przyjmując pacjentów ubezpieczonych we własnych gabinetach. Otwarcie Ośrodka Zdrowia w Czarnkowie nastąpiło 1949 w którym pracował lek. Kazimierz Pęcherek. Uruchomiono aparat rentgenowski poniemiecki, który mieścił się w barakach przy ul. Wronieckiej. Pieczę nad tym aparatem od pierwszych dni powojennych sprawowali Til Edmund i Kukawka Aleksy. Ten ostatni mieszkał w pomieszczeniach suterynowych Ośrodka, który równocześnie był palaczem i pracownikiem do wszystkich robót. W pomieszczeniach suterynowych była łaźnia dla pracowników ale korzystała z niej wiele mieszkańców miasta, wyposażona w 10 natrysków i dwie wanny. Ciepłą wodę dostarczano z pieca specjalnie dla tego celu wykonanego. Uruchomienie aparatu rtg pozwoliło na objęcie opieką chorych na gruźlicę. Na skutek zapotrzebowania społecznego przystąpiono do walki z chorobami wenerycznymi. Wizyty obłożnie chorych na terenie miasta były załatwiane pieszo, natomiast wizyty na terenie wiejskim były załatwiane sanitarką. Będąc w posiadaniu Polskiego Czerwonego Krzyża, którą PCK wystarało się w roku 1947. Kierowcami sanitarki byli Węgierek Czesław i Swirski Feliks.

W połowie 1949 r. został zorganizowany Zespół Terenowy Centralnej Wojewódzkiej Poradni Ochrony Macierzyństwa i Zdrowia Dziecka, któremu przydzielono do dyspozycji samochód osobowy marki "Skoda" kierowcą tego samochodu był Surma Zdzisław.

Pod koniec 1950 r. powstaje Zakład Lecznictwa Pracowniczego, Czarnkowski Oddział Obwodowy, który mieścił się razem z pomieszczeniami Oddziału Ubezpieczeń Społecznych na ul. Rybaki 28.

Dyrektorem ZLP był lekarz Pęcherek Kazimierz, Zeca Saja Zygmund oraz Włodarczyk Elżbieta pracownicą.

Powołany zakład przejął zdania w zakresie świadczeń leczniczych i wypłaty poborów lekarzom pracującym we własnych gabinetach.

Od dnia 1 stycznia 1951 r. uruchomiono poradnię dziecięcą w której pracuje lek. Skibicki Alfons.

Z dniem 1 maja 1951 r. powstaje Stacja Pogotowia Ratunkowego i Kolumna Transportu Sanitarnego mając do dyspozycji jedną karetkę pogotowia z demobilu, kierownikiem Pogotowia zostaje lekarz Pęcherek Kazimierz a pierwszymi kierowcami byli Borowski Zygmunt, Najdul Paweł i Domagała Stanisław, natomiast pierwszą dyspozytorką była Nowak Janina. Pod koniec roku Pogotowie otrzymuje drugą karetkę marki "Skoda" 1100.

W tym samym roku od 1 stycznia powstaje administracja Wydziału Zdrowia oraz nadzór sanitarny w którym pracują: Kaźmierczak Władysław, Dreger Stefan, Wiza Edmund, Paluszkiewicz Jarosław.

Od dnia 1 stycznia 1952 r. następuje połączenie administracji Wydziału Zdrowia i Zakładu Lecznictwa Pracowniczego. Kierownikiem Wydziału Zdrowia zostaje lek. Kazimierz Pęcherek a z-cą Saja Zygmunt oraz Ryżek Franciszek, w tym samym czasie zatrudniono Ob. Bienko Romana na stanowisko Kierownika Kolumny Transportu.

W lutym 1953 roku Wydział Zdrowia zostaje przeniesiony do pomieszczeń Przychodni Obwodowej w Czarnkowie, po rezygnacji lek. K. Pęcherka, który przenosi się do Ludwikowa kierownikiem Stacji Pogotowia zostaje lek. Mikołajczak Henryk. Po opuszczeniu Czarnkowa przez lek. K. Pęcherka Prezydium Powiatowej Rady Narodowej postanowiła powierzyć obowiązki kierownika Ob. Saji Zygmunta.

Równocześnie przystąpiono do organizacji poradni p/gruźliczej w pomieszczeniach opuszczonych przez Kukawkę Aleksego.

Zostaje przeniesiony aparat RTG. Od września 1953 r. zaangażowano lek. ~~Styżajkę~~ dentystę Filipowicza Dionizego, który od pierwszych dni przystępuje do organizowania poradni dentystycznej. Po koniecznym remoncie bieżącym od dnia 1 października 1953 r. uruchomiono poradnię dentystyczną, w której pracuje lek. D. Filipowicz i uprawniony technik dentystyczny Nowak Jan.

16 listopada 1953 r. zaangażowano lekarza ftyzjatrę Koniecznego Bolesława dojeżdżającego jeden raz w tygodniu z Poznania do poradni p/gruźliczej. W tym samym czasie przechodzi do pracy w Przychodni Obwodowej lek. Mikołajczak Jolanta.

Pod koniec 1953 roku powstaje administracja Przychodni Obwodowej, w której pracują Stanek Stanisław, Sikora Jan. Od 1 lutego 1954 r. zaangażowano lek. Korczowskiego Zbigniewa, który organizuje poradnię skórno-wenerologiczną, równocześnie zostaje kierownikiem Przychodni Obwodowej. Pierwszego maja 1954 r. zatrudniono drugiego lek. Winke Karola. Następnym lekarzem od 23.05.1955 r. była Melzacka Jadwiga.

W roku 1954-1956 następuje wzrost zatrudnienia kadry lekarskiej i pierwszych felczerów.

Pierwszym felczerem zatrudnionym był Ob. Skupczyński Bogdan. Pierwszą położną zatrudnioną na terenie powiatu była Karbowski Stefania obecnie Grześkowiak, dla której wydzierżawiono pokój przez Wydział Zdrowia u Ob. Kity Andrzeja właściciela domu przy ul. Kościuszki 69. W/w została przydzielona do pracy w szpitalu. Drugim felczerem zatrudnionym od 1.04.1955 r. był Ob. Paweł Ławiński zatrudniony w Rosku a w godzinach popołudniowych codziennie w Przychodni Obwodowej w Czarnkowie.

Od dnia 2 maja 1955 r. zatrudniono lekarza fizyjatę Pawło Juliana który dojeżdżał z Wielonia i przyjmował wyłącznie dzieci chore na gruźlicę. Dnia 16 marca 1956 r. zatrudniono lek. Maurer Barbarę w trakcie specjalizacji w zakresie ginekologii i położnictwa, którą skierowano do pracy w szpitalu.

Od 1 kwietnia 1956 r. zatrudniono lek. laryngologa Drobiskiego Tadeusza dojeżdżającego z Poznania jeden raz w tygodniu, a od 30 maja 1957 r. zatrudniono okulistkę Miecz. Stefanię dojeżdżającą z Poznania jeden raz w tygodniu. Następnie dojeżdżała do poradni okulistycznej lek. Kutkowska Zofia z Trzcianki, a od 1 kwietnia 1971 pracuje do dziś lek. okulista Maria Antkowiak .

We wrześniu 1958 utworzono punkt krwiodawstwa. Jego zorganizowanie powierzono lekarzowi Bogumiłowi Masiakowskiemu, który był pierwszym kierownikiem punktu. Bazę lokalową uzyskano przez zamurowanie odcieni balkonu i przebicie drzwi z laboratorium szpitalnego. Początkowo istniało wyłącznie krwiodawstwo odpłatne. Pierwsi krwiodawcy rekrutowali się z sanitariuszy i kierowców Pogotowia Ratunkowego m.in. pracujący do dziś Karol Wieczorek, Władysław Pawlak. W pierwszym roku działalności zarejestrowano 40 dawców. W latach 1960 - 62 kierownikiem Punktu Krwiodawstwa była lekarz Barbara Maurer a od 1963 r. do dziś funkcję tą pełni lekarz Piotr Koźlicki.

W latach sześćdziesiątych Punkt Krwiodawstwa przeszedł na wyłączone pobieranie krwi honorowej i rodzinnej. Od 1968 r. rozpoczęto pobieranie krwi od dawców poborowych organizując 1 x a potem 2 razy w roku tzw. Akcja "P".

Dobrze przebiegała współpraca z powiatowym oddziałem PCK. Zorganizowano trzy staże działające banki - kluby honorowych krwiodawców przy Zakładach Płyt Pilśniowych, przy Fabryce Sprzętu Okrętowego "Mehlonor" oraz przy Zarządzie Powiatowym PCK. W pracy przy pobieraniu krwi szczególnie zasłużyli się laboranci: Barbara Pacholak, Urszula Józefiak, Zofia Cierpiaż, Tadeusz Majdul, oraz salowa Maria Kłos. W punkcie Krwiodawstwa zatrudniona była pielęgniarka na pełnym etacie Mirosława Kalupa, która przeszła do pracy do Punktu Krwiodawstwa w Pile.

Obecnie w Punkcie Krwiodawstwa pracuje mgr Buck Urszula, Zofia Cierpiaż, Jacek Ewa, Nowicka Teresa i Lewandowska Grażyna.

Od dnia 1 października 1958 roku został zatrudniony lekarz Antoni Sobczak, któremu Prezydium PRN powierzyło obowiązki Kierownika Wydziału Zdrowia. Mimo dwóch propozycji Przewodniczącego Prezydium dotyczących objęcia stanowisk Kierownika Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszaniowej lub Wydziału Handlu przedstawionych Ob. Saji Zygmuntowi wymieniony nie wyraził zgody i zdecydował się zostać w Wydziale Zdrowia na stanowisku Zastępcy Kierownika.

Po nadbudowaniu pomieszczeń garażowych w 1959 r. Wydział Zdrowia i administracja Stacji Pogotowia Ratunkowego i Kolumny Transportu Sanitarnego przeniesiono do tych pomieszczeń po jednej stronie a pozostałe trzy pokoje przeznaczono na pokoje dla personelu.

W tym okresie rozpoczyna działalność Powiatowy Ośrodek Opiekuna Społecznego. Działają tu Ob. Rozmarynowski Alojzy i Sękielewska Urszula.

Z inicjatywy wymienionych i lek. dent. Dionizego Filipowicza powstaje Powiatowy Zarząd Komitetu Pomocy Społecznej.

Kierownikiem Przychodni w latach 1959 - 1960 jest lekarz pediatra Kazimierz Janusz. Od dnia 1 stycznia 1961 - 1 września 1973 był lekarz Masiakowski Bogumił.

W tym samym czasie tj. od 1 marca 1959 r. zatrudniona mgr Manłowy Mieczysława, która po przeprowadzonym remoncie kapitalnym Przychodni Obwodowej, po przygotowaniu pomieszczeń organizuje laboratorium analityczne w którym pracują laborantki Kłos Urszula, Szubert i Kazrath Krystyna.

W 1961 roku zostaje oddany w użytkowanie budynek administracyjno-gospodarczy do którego zostaje przeniesiona administracja Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej, Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna, której Inspektorem Sanitarnym zostaje lekarz Mikołajczak Henryk, oraz Stację Pogotowia Ratunkowego i Kolumny Transportu Sanitarnego pod kierownictwem lek. Mikołajczyk Jolanty.

W okresie 1962/63 zainstalowano w Przychodni Obwodowej centralne ogrzewanie i ciepłą wodę. Funkcjonuje już opieka higieniczno-medyczna w szkołach. W 1964 roku powstaje pierwsza na terenie Czarnkowa Zakładowa Przychodnia przy Zakładach Płyt Pilśniowych której kierownikiem zostaje lekarz przemysłowy Nowak Lech pracujący do dziś.

Wyodrębniono lecznictwo pediatryczne, które przeniesiono do zorganizowanej poradni w pomieszczeniach "Elki" w 1968 r., gdzie kierownikiem zostaje lekarz pediatra Krystyna Niemiec.

W 1970 roku powstaje druga Zakładowa Przychodnia przy Fabryce

Sprzętu Okrętowego "Meblomor".

W latach 1970/71. odbudowano budynek administracyjno-gospodarczy / II piętro /. Wszystkie pomieszczenia 6 pokji przeznaczono do zamieszkania przez osoby samotne, które używają wspólną kuchnię i natrysk.

Z dniem 1 września 1973 r. zostają scalone wszystkie zakłady służby zdrowia i powstaje Zespół Opieki Zdrowotnej. Dyrektorem zostaje lekarz Sobczak Antoni, Z-cą do spraw lecznictwa - lekarz Przemysław Ożegowski, Z-cą d/s administracyjno-gospodarczych - Tadeusz Jano.

W latach 1973-1977 p.o. Z-cy Dyrektora d/s Służb Społecznych zostaje Ob. Alojzy Rozmarynowski. W skład Ośrodka Opiekuna Społecznego wchodziło 82 terenowych i 13 specjalistycznych Opiekunów Społecznych, Kierownictwo Ośrodka Opiekuna przejmuje Ob. Czesława Henke.

Rok 1979 był nie tylko rokiem XX-lecia Opiekunów Społecznych, ale także rokiem, gdzie dokonała się organizacja służb socjalnych. Przede wszystkim przy Zespołach Opieki Zdrowotnej powstały działy służb społecznych w skład których wchodziły : sekcje oraz Ośrodek Opiekuna Społecznego z całą siecią pracowników socjalnych zatrudnionych na rejonach w mieście i na wsi.

W roku 1979 funkcję Kierownika Działu Służb Społecznych powierzono Ob. Halinie Smiatacz. W tym okresie następuje rozwój sieci pracowników socjalnych. Organizacja nowoczesnej pomocy wymagała odpowiedniego przygotowania kadr fachowych. W tym czasie powstaje podstawowa sieć zawodowych pracowników socjalnych w następujących proporcjach:

w mieście - 1 pracownik socjalny na obszar rejonu zapobiegawczo-
leczniczego

na wsi - 1 pracownik w Gminnym Ośrodku Zdrowia

W latach 1979 - 81 łączna liczba pracowników socjalnych na wsi
i w mieście wynosiła:

Miasto Wronki	1
Gmina Wronki	2
Miasto Czarnków	1
Gmina Czarnków	1
Gmina Iubasz	1
Gmina Połajewo	1

W chwili obecnej na rejonach w mieście i na wsi jest zatrudnionych
15 osób. Pozostałe 5 pracowników prowadzą działalność metodyczno-
szkoleniową.

Zwiększony ilościowo rozwój zawodowej służby socjalnej pozwala
na lepsze rozeznanie potrzeb osób i rodzin wymagających pomocy
a w stosunku do osób niepełnosprawnych na lepszą organizację
opieki metodyczno-socjalnej.

Obok rozwoju ilościowego kadr sprawą bardzo istotną jest ich jakość.
Mimo, że warunki dla umożliwienia zdobycia przygotowania fachowego
uległy zdecydowanej poprawie, odsetek pracowników dyplomowanych
rośnie zbyt wolno.

Na zatrudnionych 20 pracowników socjalnych pięcioro ma ukończone
Medyczne Studium Zawodowe, sześć osób kontynuuje naukę, a 9 osób
nie posiada ukończonego Medycznego Studium Zawodowego.

Od września 1979 roku zostaje oddany pierwszy w Czarnkowie

Żłobek "Słoneczko" wybudowany przez Zakłady Płyt Pilśniowych

w Czarnkowie na 75 miejsc.

Drugi Żłobek "Bobas" oddano w użytkowanie 1 października 1980 r. Z dniem 30 maja 1982 roku Dyrektor Zespołu Opieki Zdrowotnej lekarz Sobczak Antoni przeszedł na emeryturę. Od dnia 1.06.1982 r. Dyrektorem ZOZ zostaje lekarz Bogumił Masiakowski, który pozostaje na tym stanowisku do dnia 31 stycznia 1983 r. Od dnia 1 lutego 1983 r. Dyrektorem ZOZ zostaje lekarz Chomicz Ryszard.

Od dnia 1 lipca 1982 r. przeniesiono Rejonową Kolumnę Transportu Sanitarnego do uprzednio przygotowanej bazy warsztatowej i garażowej po byłej stacji benzynowej przy ul. Kościuszki. Obecna Kolumna posiada 26 pojazdów samochodowych, w tym 20 sanitarnych i 6 dostawczych obsługujących cały teren ZOZ-u łącznie z Domami Pomocy Społecznej.

Z uwagi na ciasnotę pomieszczeń w Przychodni Rejonowej uzyskano pomieszczenie handlowe w bloku mieszkalnym Zakładów Płyt Pilśniowych, które po odpowiedniej adaptacji przeznaczono na Poradnię Dziecięcą "malwinka", którą przekazano do użytku dnia 1 marca 1982 r.

Pod koniec roku 1982 rozpoczęto budowę Międzyzakładowej Przychodni Przemysłowej przy Fabryce Sprzętu Okrętowego "Meblomor" w której partycypują wszystkie zakłady pracy, będące pod opieką lekarską tej Przychodni. W/g oświadczenia wykonawców zostanie ona oddana w użytkowanie w bieżącym roku.

Dzięki zrozumieniu potrzeb służby zdrowia przez Dyрекcję Zakładów Płyt Pilśniowych i Wiórowych przeznaczono na cele służby zdrowia półtora piętra w nowym budynku socjalnym. Pomieszczenia zostaną

przeznaczone na organizację gabinetów specjalistycznych oraz na przeniesienie III rejonu ogólnego, protezownię dentystyczną. Połowę piętra przeznaczono na Aptekę o pełnych czynnościach. Otwarcie Apteki nastąpiło dnia 1 marca 1984 r. . Pomieszczenia przeznaczone na cele lecznicze są obecnie w trakcie wyposażenia w odpowiedni sprzęt medyczny i na dzień 1 kwietnia br przewiduje się oddanie obiektu w użytkowanie społeczeństwa.

Należy dodać, że pod opieką Przychodni Obwodowej był uruchomiony od dnia 2 stycznia 1957 r. Punkt Felcherski w Romanowie.

Pierwszym Felcherem był Wdowiak Józef. Punkt mieścił się w wynajętych prywatnie pomieszczeniach gdzie był gabinet przyjęć, poczekalnia oraz Punkt Apteczny.

W latach 60-tych przeniesiony został do budynku stanowiącego własność Prezydium GRN , w tym miejscu mieści się nadal, lecz został rozbudowany i zmodernizowany. Zainstalowano centralne ogrzewanie. Mieszkanie zostało wyposażone w łazienkę i wc. Obecnie pracuje w nim felczer Jan Krajdocha.

Ośrodek Zdrowia w Wieleniu

Od 1945 roku był czynny Ośrodek Zdrowia w którym kolejno pracowali następujący kierownicy i jedyni lekarze:

1. lekarz Skibiński Alfons
2. " Fryczkowski
3. " Ratyński Henryk /późniejszy PISSE w Chodzieży /
4. " Ożegowski Przemysław w latach 1951-1954
/ późniejszy dyrektor Szpitala Powiatowego w Czarnkowie
5. " Hoffman Krzysztof

6. Ulatowski Henryk lekarz
7. Kaczmarek Henryk " pochodzący z Czarnkowa pracuje
do dziś

Opiekę dentystyczną sprawowali:

uprawniony technik dentystyczny	Brych Franciszek
" " "	Janicki Antoni
lekarz dentysta	Gintrowicz Antoni
" "	Kaczmarek Barbara

Obszar objęty opieką lekarską sięgał na zachód aż po Drawsko i Chełst, na południe Pęckowo i Piłkę i na wschód aż do Roska włącznie. Co więcej obsługiwał miejscowości formalnie przynależne do powiatu trzebieńskiego: Kuźnicę Żelichowską, Dzierzążno Wielkie, Półsztyń i Nowe Dwory.

Był to rejon bardzo ciężki biorąc pod uwagę to, że wizyty były załatwiane powózkami, wozami, traktorami czy nawet pożyczonym rowerem.

W latach 1951 - 1955 lekarz Ośrodka Zdrowia dojeżdżał do nieobsadzonych Ośrodków: Drawsku, Przychodni Lekarskiej w Drawskim Młynie. Do tych placówek dowożono lekarza samochodem z demobilów "Jospen". W placówkach tych dzielnie pomagały położne rejonowe.

w Wieleniu Szrama Magdalena i siostra zakonna Mączka Leonarda
w Drawsku Kominczak Maria
w Rosku Knocińska Maria

W latach 1960 -65 Ośrodek rozbudowano, poddano kapitalnemu remontowi. Zainstalowano centralne ogrzewanie, kanalizację, bieżącą wodę łącznie z ciepłą.

W całym Ośrodku położono wykładzinę podłogową łącznie z koryta-

rzem i mieszkaniami służbowymi oraz wymieniono opłotowanie. Pod koniec 1950 r. został przyjęty gabinet lekarski przy Tartaku w Miałach bez obsady. Po przyjęciu skierowano tam Ob. Jur Teresę przyuczoną pielęgniarką, następnym pracownikiem był Felczer Skupczyński Bogdan w roku 1955. Od dnia 1 października 1956 r. w punkcie pracowała położna Felcenloben Teresa. Następnym pracownikiem był Felczer Knap Marian, który pracował do czasu podjęcia studiów medycznych. Opiekę nad Punktem sprawowali lekarz Konrad Kaczmarek a opiekę dentystyczną lek.dent. Wojciechowska-Kaczmarek Barbara.

Ośrodek Zdrowia w Drawsku

Ośrodek Zdrowia w Drawsku otwarto w 1949 r. do którego dojeżdżał lekarz Kropiwnicki Tomasz z Krzyża. W roku 1951,-1954 dojeżdżał lekarz Ożegowski Przemysław. Po tym terminie Ośrodek został obsadzony przez felczerów a mianowicie: Witczak Janusz, Sosnowski Adam, Kolubka Lech a od 15 czerwca 1959 przez lekarza Kuca Władysława i Kłosina Romana.

Pod Ośrodek podlegają Punkty Felczerskie w Piłce i Chełście.

Punkt Felczerski w Piłce został uruchomiony dnia 1 lutego 1956 r. Pierwszym Felczerem był Ob. Zimoch Zdzisław a następnym Gecewicz Witold i Słęczak Ryszard.

Punkt Felczerski w Chełście uruchomiony został dnia 2.01.1957 r. Pierwszym Felczerem był Płuciński Henryk a drugim Gapski Aleksander i Runiowski Sylwester. Przy wszystkich Ośrodkach Zdrowia i Punktach Felczerskich czynne były Punkty Apteczne.

Podać należy, że 1950 r. przejęto zorganizowany gabinet lekarski przy Odlewni Żeliwa Ciągłego w Drawskim Młynie.

Jedynym pracownikiem niewykwalifikowanym był Major Aleksander.
Od 1951 r. dojeżdżał tam lekarz Przemysław Ożegowski.

W tym czasie zorganizowano gabinet dentystyczny do którego dojeżdżał z Czarnkowa lek.dent. Filipowicz Dionizy.

Po 1954 r. zatrudniono tam felczerów, kolejno pracowali tam:
Miśkiewicz Irena, ciężyński Zdzisław. W latach 60-tych powstała
tam Zakładowa Przychodnia Przemysłowa.

W roku 1972 rozpoczęto przygotowania do budowy Ośrodka Socjalno-
kulturalnego w Drawsku, który zakończony został przez ZOZ
w Trzciance.

Ośrodek Zdrowia w Rosku

Ośrodek Zdrowia otwarto w 1949 roku i mieścił się w dawnej
Pastorówce zbudowanej przeważnie z kamienia polnego w obrzeżach
z cegły, gdzie większość roku było zimno jak w przysłowiowej
psiarni mimo opalania pomieszczeń w piecach. kaflowych.

Ośrodek był na tzw. Kolonii oddalony od centrum wsi 3 km.

Do Ośrodka dojeżdżali lekarze Pęcherek Kazimierz, Mikołajczak
Jolanta, Ożegowski Przemysław oraz student V roku medycyny
Stępniewski Bolesław.

Od dnia 1 kwietnia 1955 roku zatrudniono Felczera Ławińskiego
Pawła. W 1953 roku przeniesiono Ośrodek Zdrowia do pomieszczeń
Przydiu ^{Gromadzkiej} Powiatowej Rady Narodowej. W/w pracował do 1959 r.
tj. do czasu podjęcia studiów AM w Szczecinie. Od dnia zatrudnie-
nia w godzinach popołudniowych przyjmował codziennie pacjentów
w Przychodni Obwodowej w Czarnkowie i załatwiał wizyty domowe
u obłożnie chorych . W okresie studiów pracował przez sezon letni

każdego roku. Po uzyskaniu dyplomu w 1966 r. przechodzi do pracy do Ośrodka Zdrowia w Kruszewie.

Od 1960 r. pierwszym lekarzem był Turek Józef a następnym ^{lekarz} Węglarz Zygmunt. W czasie jego pracy rozpoczęto budowę nowego Ośrodka Zdrowia przy udziale czynów społecznych. Budowę rozpoczęto w 1966 a zakończono w 1968 r. Następnym lekarzem był Knap Marian a lekarzem dentystą był Smiatacz Lech. Od 1971 r. Kierownikiem Ośrodka obecnie jest Andrzej Skupniewicz.

Punkt Felczerski Kruszewo

W/w Punkt został zorganizowany 16 listopada 1955 r. Pierwszym felczerem był Szczublewski Henryk, który pracował do 30 września 1957 roku tj. do chwili podjęcia studiów medycznych.

W czasie ferii pracował w Przychodni Obwodowej w Czarnkowie.

Po zakończonych studiach powraca do pracy w Czarnkowie. Po ukończeniu specjalizacji z dermatologii pracuje do dziś w Czarnkowie.

Drugim felczerem pracującym był Barańczuk Wiktor. Od 1.10.1966 r. podjął pracę lekarz Paweł Zawiański. Mimo skromnych pomieszczeń Punkt przemianowano na Wiejski Ośrodek Zdrowia, który mieścił się w jednym z pokoiów przepierzony lekką ścianką, gdzie była poczekalnia. Dzięki usilnym staraniom Przewodniczącego GNN Ob. ^{Zawiańskiego} ~~Zawiańskiego~~ Aleksiego i Kierownika Ośrodka Zdrowia Zawiańskiego Pawła Ośrodek zostaje przeniesiony do wydzielonego budynku mieszkalnego.

W roku 1969 rozpoczęto budowę nowego Ośrodka Zdrowia, która została zakończona 1971 r. i od 1 kwietnia został oddany w użytkowanie społeczeństwa. W Ośrodku zorganizowano Aptekę

Społeczną o pełnych czynnościach. Należy zaznaczyć, że Ośrodek został wspaniale wyposażony w sprzęt medyczny łącznie z aparatem EKG, Kierownikiem i dobrym organizatorem jest do chwili obecnej lekarz internista Paweł Ławinski.

Ośrodek Zdrowia w Lubaszu

Działalność Wiejskiego Ośrodka Zdrowia w Lubaszu rozpoczęła się w 1948 roku. Ośrodek Zdrowia urządzono w zaadaptowanym do tego celu budynku przy ulicy Wiejskiej.

Pomieszczenia Ośrodka były więcej niż skromne. Mała poczekalnia, w której kącie odgrodzonym szafami - znajdowała się równocześnie rejestracja. Poza tym mały gabinet lekarski i trochę większy - zabiegowy.

Ośrodek Zdrowia czynny był 2 x w tygodniu a dojeżdżała tam z Czarnkowa lek. Jolanta Mikołajczyk. Poza tym była sprzątaczką Szalichowska, która zarazem spełniała funkcję rejestratorki oraz siostra zakonna - Kinga która była pielęgniarką.

W 1954 roku przybył pierwszy lekarz do Lubasza. Był nim lekarz Kazimierz Komorowski. Pracował przy tej samej obsłudze i w tych samych pomieszczeniach. Zamieszkał w Ośrodku Zdrowia u góry.

W 1959 roku na miejsce lekarza Komorowskiego przybył lekarz Zbyszewski. Równocześnie zaangażowano po raz pierwszy rejestratorkę medyczną Ewę Szwerkold. Miarą dotychczasowej pracy Ośrodka był chociażby fakt, że kartoteka Ośrodka po 11-letniej działalności liczyła tylko 60 środowisk.

W roku 1960 na miejsce lekarza Zbyszewskiego, przybył lekarz Bogumił Masiakowski. W tym też czasie, w opuszczonym przez sprzątaczkę mieszkaniu, urządzono Punkt Apteczny, który prowadziła siostra zakonna.

W 1963 roku na miejsce lekarza Masiakowskiego przybył lekarz Niemiec Józef a w 1964 roku, po raz pierwszy urządzono gabinet stomatologiczny, do którego dojeżdżała lek.stom. Anna Gurdziel. Nastąpiło też kilka zmian na stanowisku pielęgniarek. Kolejno urzędowały oprócz siostry Kingi piel. dyplomowane: Wojszczak, Stróżyna, Sokołowska, Grochowska i Gapińska.

W 1970 roku ponownie stanowisko lekarza objął Bogumił Masiakowski. W tym czasie rozszerzono pomieszczenia Ośrodka Zdrowia i kompletnie wyremontowano.

W 1970 r. pomieszczenia Ośrodka Zdrowia przedstawiały się następująco:

1. Gabinet lekarski i poczekalnia
2. Gabinet stomatologiczny i poczekalnia
3. Gabinet dziecięcy i poczekalnia
4. Gabinet zabiegowy i rejestracja

Obsada: lek.stom. - Strzelec, pielęgniarki Gapińska i Grochowska
Rejestratorka Szwerkold Ewa, sprzątaczką Borowiak.

W 1972 r. przybyła pielęgniarka Teresa Bojszczak na miejsce tragicznie zmarłej piel.Gapińskiej, lekarz stom. Zofia Paczyńska oraz sprzątaczką Tromska. Równocześnie zaangażowano pomoc stomatologiczną Irenę Stróżyna.

22 grudnia 1975 roku oddano do użytku nowy Ośrodek Zdrowia a 1 lutego uruchomiono pełną aptekę.

Obecnym Kierownikiem Ośrodka Zdrowia w Iubaszu jest lekarz Bogumił Masiakowski i drugim lekarzem pediatra Ewa Masiakowska.

Ośrodek Zdrowia w Młynkowie

Nowo zbudowany Ośrodek Zdrowia jest częścią Wiejskiego Ośrodka Socjalno-kulturalnego. Oddany został do użytku 1 października 1974 roku. Budowany przez dwa lata przy dużym zaangażowaniu mieszkańców głównie wsi Młynkowo. Zebrali oni około pół miliona złotych i wiele prac wykonali czynem społecznym.

Ośrodek Zdrowia w Młynkowie pod względem medycznym zaopatruje wioski: Młynkowo, Boruszyn, Tarnówko, Krosinek i Jędrzejewo. Kierownikiem Ośrodka jest Tadeusz Bryński. W poradni stomatologicznej pracuje lekarz Kazimierz Sałacki.

Początki pracy Ośrodka ciężkie z powodu braku sprzętu. Dzięki energicznej działalności Kierownika Ośrodka lekarza T. Bryńskiego udało się uzupełnić wszystkie braki i w pełni zaopatrzyć w odpowiednią aparaturę.

Ośrodek posiada nowoczesny aparat do diatermii krótkofalowej, elektrokardiograf tranzystorowy, Specol, mikroskop biokularowy, wirówkę z pulpitem sterowniczym, wielozadaniowy aparat Unistom.

W Ośrodku pracują :

pielęgniarki środowiskowe - Mieczysława Pertek i Joanna Tietz.

W gabinecie zabiegowym piel. Alina Nowak. Pomoc stomatologiczna J. Pepke i rejestratorka U. Bydołek.

Od dnia 1.03.1983 r. jest lekarz Włodzimierz Grus i lek dentysta Sumińska Barbara.

Ośrodek Zdrowia w Połajewie

Po wyzwoleniu przychodnia lekarska mieściła się w budynku obecnego przedszkola. Przyjmował dr Pertek, Niemiec czarnomorski, sprowadzony w czasie okupacji do Połajewa, który pozostał po wyzwoleniu w Połajewie. Jednak w czerwcu 1945 roku został zabrany do Związku Radzieckiego, jako były obywatel tego państwa. Do Połajewa zaczął dojeżdżać dr Szubda z Ryczywołu aż do roku 1948, kiedy objął funkcję dyrektora Szpitala w Obornikach. W tym czasie przychodnię przeniesiono z poprzedniego budynku do byłej pastorówki, gdzie dotąd mieścił się Zarząd Gminy. Dojeżdżać zaczął dr Markiewicz z Ryczywołu oraz dr Kruppik z Obrzycka, który zajmował się niemowlętami i dziećmi. Pielęgniarkami cały czas były siostry Elżbietanki. W 1956 roku rozpoczął pracę dr Nowacki, który zamieszkał w Połajewie w wynajętym mieszkaniu. Pracował przez dwa lata, a jego miejsce zajął dr Ulatowski, którego żona była stomatologiem. Dr. Ulatowski wyszedł z inicjatywą budowy nowego budynku dla Ośrodka Zdrowia, którego budowę postanowiono dokonać czynnem społecznym. Społeczny nadzór nad budową objął inż. architekt Niedziółko. Mieszkańcy wykonali wykop i fundamenty, resztę czynu realizowano z funduszu gromadzkiego, jednak budowa ciągnęła się. Dr Ulatowski odszedł w 1963 r. a na jego miejsce przyszedł dr Stafian, na okres przeszło dwa lata. Nadal przyjmował w starym budynku i mieszkał w wynajętym mieszkaniu bez wygód. W 1966 roku na jego miejsce przyszedł dr Kabaciński. Kończono budowę nowego Ośrodka Zdrowia z mieszkaniem. We wrześniu 1966

nastąpiło oddanie budynku do użytku i przeprowadzka na nowe miejsce. W porównaniu z poprzednimi warunkami nastąpiła znaczna poprawa. Wypada jednak zaznaczyć, że był pierwszy nowy Ośrodek Zdrowia budowany wg projektu oszczędnościowego opracowanego przez Prezydium WRN w Poznaniu. Jest to najśromniejszy Ośrodek nie zaspakajający potrzeb tak dużej ilości ludności i wysoko towarowej Gminy.

W latach 1975 miała być rozpoczęta wg budowy Ośrodka Socjalno-Kulturalnego kompletna dokumentacja znajdująca się w archiwum Zespołu Opieki Zdrowotnej.

Pod opieką Ośrodka Zdrowia w Połajewie jest zorganizowany dnia 16 września 1957 roku Punkt Felczerski w Hucie.

Pierwszym Felczerelem był Ob. Oparowski Stanisław a od wielu lat pracuje Felczerek Jan Sikora.

Państwowy Zakład Specjalistyczny dla dzieci w Wieleniu

Został otwarty 1 lipca 1959 roku na 60 miejsc. Pierwszym kierownikiem był Ob. Nowak Henryk, następnymi Kierownikami byli Ob. Napierała Kazimierz, Czyżewski Marcin, Mietlicki Hieronim, a od 1 maja 1983 r. mgr Kańduła Zdzisław.

Obecna liczba miejsc wynosi 80 i na dzień 31.05.1975 r. właściwa nazwa brzmi: Państwowy Dom Pomocy Społecznej dla Dzieci w Wieleniu.

W zakładzie tym rozwija się terapia zajęciowa jak: korowanie wikliny, zbijanie skrzynek do jaj, montowanie ogniów do maszyn żniwnych. Działają szkoła życia i 1 przedszkole.

Zrzeszenie Katolików "Caritas" Dom Pomocy Społecznej dla

Dorosłych w Wieleniu

Od 1945 roku Domem kierowała siostra zakonna Siejek Janina był Stanisław Jaskulski a od 1 czerwca 1963 r. Dyrektorem jest do dziś Namerła Bolesław.

W początkowym okresie było 500 miejsc obecnie jest ich 450.

Państwowy Dom Pomocy Społecznej dla Dorosłych w Gębicach

Otwarcie P.D.P.S nastąpiło dnia 1 kwietnia 1974 r., Dyrektorem jest Ob. Kostyk Jan. Od rozpoczęcia działalności Dom był przeznaczony dla kobiet na 50 łóżek.

Od dnia 1 października 1981 r. przekwalifikowano wyłącznie dla mężczyzn ze schorzeniem układu nerwowego.

Wykaz placówek służby zdrowia wg stanu na dzień 31 maja 1975 r.

1. Szpital Powiatowy w Czarnkowie
2. Rejonowy Szpital Ftyzjatryczny w Kruszwie
3. Przychodnia Obwodowa w Czarnkowie
4. Przychodnia Rejonowa w Wieleniu
5. Gminny Ośrodek Zdrowia w Lubasz
6. Gminny Ośrodek Zdrowia w Połajewie
7. Wiejski Ośrodek Zdrowia w Drawsku
8. Wiejski Ośrodek Zdrowia w Rosku
9. Wiejski Ośrodek Zdrowia w Kruszwie
10. Wiejski Ośrodek Zdrowia w Młynkowie
11. Międzyzakładowa Przychodnia Przemysłowa przy Zakładach Płyt Pilśniowych i Wiórowych w Czarnkowie

12. Międzyzakładowa Przychodnia Przemysłowa przy Fabryce Sprzętu Okrętowego "Meblomor" w Czarnkowie
13. Zakładowa Przychodnia Przemysłowa przy Odlewni Żeliwa Ciągłego w Drawskim Młynie
14. Punkt Felczerski w Romanowie
15. Punkt Felczerski w Hucie
16. Państwowy Dom Pomocy Społecznej dla Dzieci w Wieleniu
17. Państwowy Dom Pomocy Społecznej dla Dorosłych w Gębicach
18. Zrzeszenie Katolików "Caritas" Dom Pomocy Społecznej dla Dorosłych w Wieleniu

Domy Pomocy Społecznej były jednostkami na budżecie Urzędu Wojewódzkiego - Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej w Poznaniu.

Na zakończenie wypada zaznaczyć, że wszystkie Ośrodki Zdrowia na wsi zostały nowo wybudowane z wyjątkiem Ośrodka Zdrowia w Drawsku, który był w trakcie budowy.

Przychodnia Rejonowa w Wieleniu została zmodernizowana i warunki pracy były dobre

Stan zatrudnienia w 1975 r.

1. Liczba łóżek szpitalnych ogółem	205
w tym Kruszewo Szpital	86
2. Liczba lekarzy medycyny	31
Liczba lekarzy medycyny na godzinach	7
3. Liczba lekarzy stomatologów	11
Liczba lekarzy stomatologów na godzinach	-
4. Liczba pielęgnizek	81
5. Liczba położnych	9

118

6. Liczba miejsc w Domach Pomocy Społecznej	580
w tym w państwowych	80

Wykaz placówek służby zdrowia w rejonie działalności

Zespołu Opieki Zdrowotnej w Czarnkowie wg stanu na 31.12.1983 r.

1. Szpital Rejonowy w Czarnkowie
2. Przychodnia Rejonowa w Czarnkowie
3. Przychodnia Rejonowa we Wronkach
4. Gminny Ośrodek Zdrowia w Lubaszcu
5. Gminny Ośrodek Zdrowia w Połajewie
6. Wiejski Ośrodek Zdrowia w Jędrzejewie
7. Wiejski Ośrodek Zdrowia w Kuźnicy Czarnkowskiej
8. Wiejski Ośrodek Zdrowia w Młynkowie
9. Wiejski Ośrodek Zdrowia we Wróblewie
10. Międzyzakładowa Przychodnia Przemysłowa przy Zakładach Płyt
Pileńskich i Wiórowych w Czarnkowie
11. Międzyzakładowa Przychodnia Przemysłowa przy Fabryce Sprzętu
Okrętowego "Mebłomor" w Czarnkowie
12. Międzyzakładowa Przychodnia Przemysłowa przy Fabryce Maszyn
i Urządzeń "Spomasz" we Wronkach
13. Międzyzakładowa Przychodnia Przemysłowa przy Zakładach
Sprzętu Grzejnego "Predom-Wromet" we Wronkach
14. Punkt Felczerski w Hucie
15. Punkt Felczerski w Romakowie
16. Punkt Felczerski w Chojnie

W rejonie działania ZOZ-u w Czarnkowie istnieją następujące

Domy Pomocy Społecznej

1. Państwowy Dom Pomocy Społecznej dla Dorosłych w Gębicach
2. Państwowy Dom Pomocy Społecznej dla Dorosłych w Pożarowie
3. Państwowy Dom Pomocy Społecznej dla Dorosłych w Nowejwsi
4. Państwowy Dom Pomocy Społecznej w Chojnie

Domy Pomocy Społecznej są na budżecie Urzędu Wojewódzkiego
Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej w Pile

Stan zatrudnienia

1. Liczba łóżek szpitalnych	135
2. Liczba lekarzy medycyny	31
3. Liczba lekarzy medycyny na godzinach	7
3. Liczba lekarzy stomatologów	6
Liczba lekarzy stomatologów na godzinach	1
4. Liczba pielęgniarek	77
w tym o pełnych kwalifikacjach	71
5. Liczba położnych	19
6. Liczba Żłobków	2
7. Liczba miejsc w Żłobkach	135
8. Liczba Zakładów Pomocy Społecznej	3
9. Liczba miejsc w P&D.P.S	

DYREKTOR
Zastępca Dyrektora
R. Chmiel
Ryszard Chmiel
foto: ...